

lt

TAIZÉ

2016

Pasiūlymai 2016-tiesiems

Išdrįsti būti gailestingu

2015-taisiais Taizé mes ieškojome būdų, kaip įsijungti į naujojo solidarumo darbus, kurie šiandien yra neatidėliotini. Pasaulyje pastebime naujų kančios formų, kurias sukelia migracija, ekologinės nelaimės ar neišspręsti socialiniai klausimai. Jos tampa iššūkiu ir įvairias religijas išpažįstantiems tikintiesiems, ir netikintiems.

Ginkluoti išpuoliai, vykdomi nežmoniškų ideologijų vardan, visur kelia sumaištį. Mes vadovausimės sveiku protu ir tęsime mūsų Pasitikėjimo piligrimystę, tokiu būdu pasipriešindami baimei, kurią sukelia nesaugumo jausmas. Dar svarbiau yra tai, kad tie, kurie nori gyventi ar jau dabar gyvena visuotinio solidarumo idėja, teiktų vieni kitiems paramą ir pagalbą.

Pakilus audrai, namas, pastatytas ant uolos, nesugriūva (Mato 7, 24-25). Mes norime statyti savo gyvenimą ant Kristaus žodžių, kad keletas pamatinių, visiems suprantamų Evangelijos vertybių: **džiaugsmas – paprastumas – gailėstingumas**, būtų mūsų uola. Brolio Roger dėka šie žodžiai tapo svarbiausia Taizé bendruomenės gyvenimo atrama; jie suteikdavo Broliui jėgų tęsti pradėtus darbus tada, kai būdavo sunku. Jis įsidėmėjo juos tam, kad kasdien galėtų iš naujo apmąstyti.

Šie žodžiai lydės mus kelionėje per ateinančius trejus metus. 2016-tieji bus pašvęsti gailėstingumui, mes gyvensime ta pačia dvasia, kaip ir visa Bažnyčia, Popiežiui Pranciškui paskelbus šiuos metus Gailėstingumo metais.

Evangelija kviečia mus būti Dievo gailėstingumo liudytojais. Štai penki pasiūlymai, padėsiantys sužadinti mumyse drąsą, kurios reikia, kad būtum gailėstingu.

f. Alois

Paveskime save Dievui, kuris yra gailėstingumas

Esi gausaus atleidimo Dievas, maloningas ir gailėstingas, lėtas pykti, gausus ištikimos meilės. (Nehemijo 9, 17)

Būkite gailėstingi, kaip ir jūsų tėvas yra gailėstingas. (Luko 6, 36)

Pasak Šv. Rašto, Dievas - tai gailėstingumas, kitais žodžiais tariant, atjauta ir gerumas. Sakydamas palyginimą apie tėvą ir jo du sūnus (Luko 15) Jėzus padeda mums suprasti, kad Dievo meilė nepriklauso nuo to, ką gero mes padarome; jo meilė mums suteikiama besąlygiškai. Tėvas myli sūnų, kuris yra ištikimas visą savo gyvenimą. Tuo pat metu, jis tiesia rankas į tą, kuris jį paliko, nors tas sūnus dar yra toli.

Dievas sukūrė žmoniją pagal savo atvaizdą. Taigi, “panašus į Dievą pasidarai tada, kai tampi geras. Padaryk savo širdį maloningą ir gailėstingą, kad būtum apgaubtas Kristumi”. (Šv. Bazilijus iš Cezarėjos, IV a.)

Dievo meilė trunka ne akimirka, ji - amžina. Būdami gailėstingi, galime būti šios meilės atspindžiu. Juk mes, krikščionys, kaip ir daugelis kitas religijas išpažįstančių tikinčiųjų, stengiamės malonę ir gailėstingumą padaryti mūsų gyvenimo ašimi.

- Priimkime Dievo meilę. Dievas niekuomet neužveria savo širdies mums, o jo ištikimas gerumas mus saugo visada, net tuomet, kai mūsų kaltės mus parklupdo. Jei nusigręžėme nuo Dievo, nebijokime sugrįžti ir pasitikėti juo; Dievas visuomet eina mūsų pasitikti.
- Malda neturėtų būti varginantys ieškojimai, tebūna tai laikas stabtelėti ir atsikvėpti, kuomet Šventoji Dvasia pripildo mus Dievo meile ir suteikia jėgų toliau gyventi gailėstingumu.

Visuomet atleiskite

„Apsivilkite nuoširdžiu gailingumu, gerumu, nuolankumu, romumu ir kantrumu. Būkite vieni kitiems pakantūs ir atleiskite vieni kitiems, jei vienas prieš kitą turite skundą. Kaip Viešpats jums atleido, taip ir jūs atleiskite.“ (Kol 3, 12-13)

„Tuomet priėjo Petras ir paklausė: „Viešpatie, kiek kartų turiu atleisti savo broliui, kai jis man nusikalsta? Ar iki septynių kartų?“ Jėzus jam atsakė: „Aš nesakau tau – iki septynių, bet iki septyniasdešimt septynių kartų.“ (Mato 18,21-22)

Dievui niekuomet nepritrūksta atlaidumo. Ir visą gyvenimą, ir netgi tada, kai buvo prikaltas prie Kryžiaus, Kristus atleido; jis niekada nenorėjo ką nors pasmerkti.

Žinoti, kad mums yra atleista ir savo ruožtu patiems atleisti, tai - vienas didžiausių džiaugsmų, kuris išlaisvina žmogų. Tai - vienas iš vidinės ramybės šaltinių, kurį Kristus mums nori perduoti.

Bažnyčia, visų Kristų mylinčių žmonių susibūrimo vieta, yra kviečiama leisti, kad gailingumo malonė ją perkeistų. “Kai Bažnyčia klauso, gydo ir sutaikina, ji tampa šviesiausia, kokia gali būti – meilės, gailingumo, paguodos bendrystė, aiškus Prisikėlusio Kristaus atspindys. Nenutolusi nuo žmonių, neužėmusi gynybinės pozicijos, atsikračiusi bet kokio šiurkštumo, ji gali sukelti nuolankų tikėjimą ir pasitikėjimą, spinduliuojantį tiesiai į mūsų žmogiškas širdis.”
(Brolis Roger)

Dievo atlaidumo žinios negalima naudoti tam, kad pateisintume blogį ar neteisybę. Priešingai, gebėjimas įvardinti savo kaltes, taip pat blogį ir neteisybę, kuriuos matome šalia mūsų, mus išlaisvina. Tik mes galime ištaisyti tai, ką reikia ir galima taisyti.

- Stenkimės atleisti – net septyniasdešimt septynis kartus. Jei skriauda pernelyg didelė, vis tiek galime mėginti ir, žengdami nors po mažą žingsnelį, judėti pirmyn. Noras atleisti gali ilgą laiką būti paslėptas, jį užgožia patirtas blogis ar neteisybė.
- Galime parodyti, kad Bažnyčia yra gailingumo bendruomenė, nes yra nediskriminuojanti, atvira šalia esantiems, svetinga, nė vieno kategoriškai nepasmerkia, gina patiriančius priespaudą, turi dosnią ir kilnią širdį.

Vieni, ar drauge su kitais, eikime ten, kur reikia palengvinti kančią

Paduodi alkstančiam duonos, palengvini varguolio gyvenimą, tada tavoji šviesa užtekės tamsoje, – tamsa bus tau šviesi kaip dienovidis. (Iz 58, 10)

Bet jei kas turėtų pasaulio turtų ir pastebėjęs vargo spaudžiamą brolių užrakintų jam savo širdį, tai kaip jame pasiliks Dievo meilė? (1 Jn 3-17)

Gailestingumo ikona vaizduoja Kristų, su meile žvelgiantį į mus ir pasakojantį apie gerąjį samarietį (Luko 10): žmogus vos gyvas guli pakelėje, kunigas ir levitas praeina pro nelaimėlį ir keliauja toliau, o svetimšalis iš Samarijos prieina prie sužeistojo, pasirūpina juo ir nugabena į užėigą.

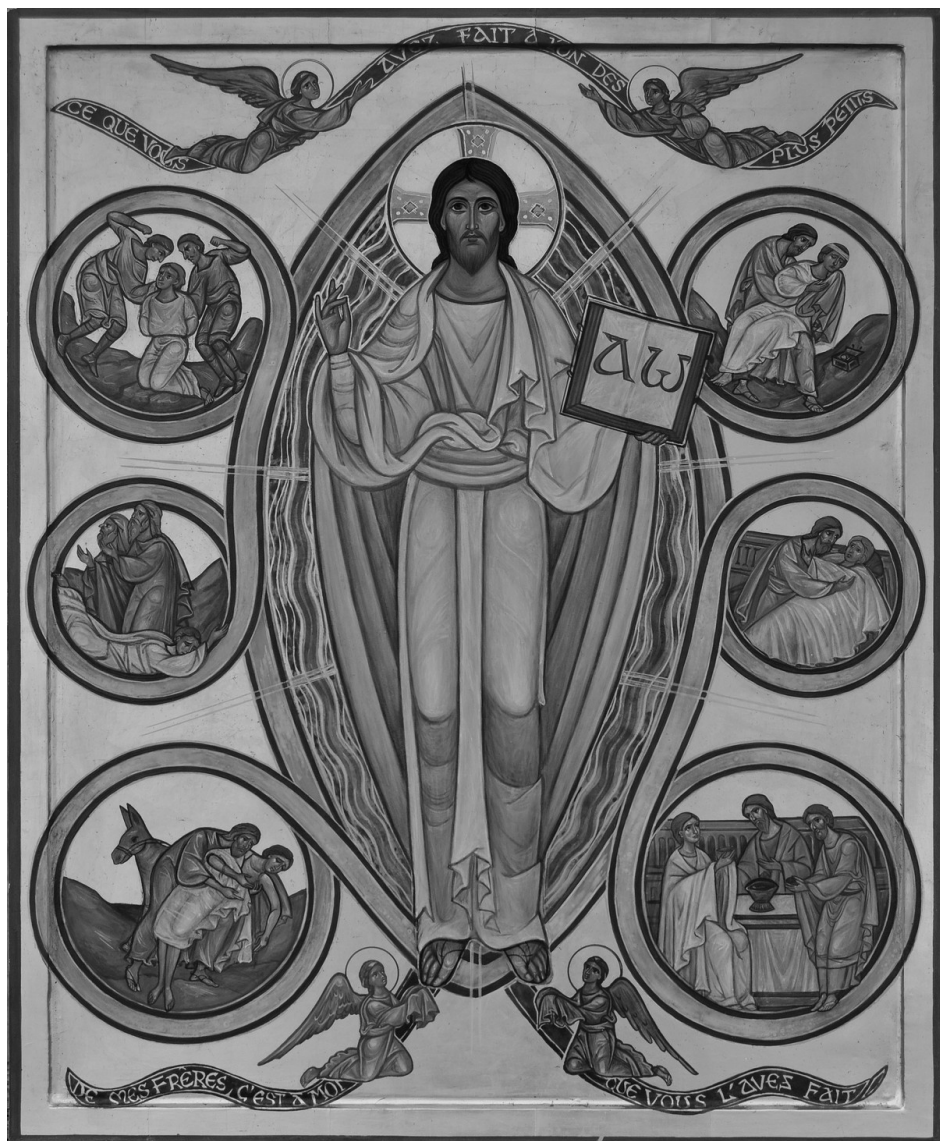
Gailestingumas atveria mūsų širdis kitų vargams, paslėptoms kančios formoms, materialiniam skurdui, taip pat kitokiems kentėjimams: vaikas, patiriantis sunkumus, šeima, užklypta vargų, benamis, jaunuolis, nebematantis gyvenime prasmės, vieniši vyresnio amžiaus moterys ar vyrai, tremtiniai ar žmonės, negalintys gauti išsilavinimo, neturintys galimybės naudotis meno ar kultūros lobiais.

Vargšuose įsikūnijęs pats Kristus laukia mūsų atjautos ir mums sako: “Aš buvau alkanas ir jūs mane pamaitinote“ (Mato 25). “Būdamas gailestingas, Kristus prisiima visų žmonių kentėjimus. Būdamas geras, jis paslaptingu būdu pasidalina kiekviename žmoguje slypinčia kančia, iki pasaulio pabaigos.”

(Maksimas Išpažinėjas, VII a.)

Kai mes patiriame išmėginimus, Kristus mumis pasirūpina. Jo meilės kupinos akys gali į mus žvelgti per kitą žmogų, kuris prie mūsų prisiartina. Kartais tai gali būti žmogus, kuris pats yra niekinamas, kaip tas svetimšalis palyginime apie samarietį.

- Išdrįskime, vieni ar drauge su kitais, eiti ten, kur reikia palengvinti vargą ar kančias, galbūt visai čia pat, mūsų kelyje. Gailestingumas nėra sentimentalus, jis yra reiklus; jam nėra jokių ribų. Įstatymas nustato aiškias pareigos ribas, tuo tarpu gailestingumas niekad nesako: “Užteks, jau atlikau savo pareigą.”



© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, Prancúzija · nūlapyta Šv. Jono Damaskiečio ikonų tapybos dirbtuvėse (Prancūzija)

Gailestingumo ikona

Vienas žmogus paklausė Jėzų: „O kas gi mano artimas?“ Jėzus prabilo: „Vienas žmogus keliavo iš Jeruzalės į Jerichą ir pakliuvo į plėšikų rankas. Tie išrengė jį, sumušė ir nuėjo sau, palikdami pusgyvį. Atsitiktinai tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas. Jis pamatė, bet praėjo kita puse kelio. Taip pat ir levitas, pro tą vietą eidamas, jį matė ir praėjo kita kelio puse. O vienas pakeleivis samarietis, užtikęs jį, pasigailėjo. Jis priėjo prie jo, užpylė ant žaizdų aliejaus ir vyno, aptvarstė jas; paskui, užkėlęs ant savo gyvulio, nugabeno į užėigą ir slaugė jį. Kitą dieną jis išsiėmė du denarus, padavė užėigos šeimininkui ir tarė: 'Slaugyk jį, o jeigu išleisi ką viršaus, sugrįžęs aš tau atsilyginsiu'. Kas iš šitų trijų tau atrodo buvęs artimas patekusiam į plėšikų rankas?“ Jis atsakė: „Tas, kuris parodė jam gailestingumą“. Jėzus atsakė: „Eik ir tu taip daryk!“

(Luko 10, 29-37)

Ketvirtasis pasiūlymas

**Išplėsti gailestingumą,
kad jis įgautų socialinę dimensiją**

*Aš esu Viešpats, kuris myli ištikimai, vykdo teisingumą ir teisumą žemėje.
(Jer 9, 23)*

*Štai ko iš tavęs Viešpats reikalauja: tik daryti, kas teisinga, mylėti ištikima meile
ir nuolankiai eiti su savo Dievu. (Mch 6, 8)*

Dievo širdyje visi žmonės yra viena šeima. Taigi, gailestingumas įgauna dar platesnį mastą.

Kad solidarumas įsiviešpatautų visame pasaulyje, būtina stiprinti tarptautines institucijas, kurios demokratiškai nustato taisykles, padedančias užtikrinti teisingumą ir palaikyti taiką.

Skurdžias šalis įsiskolinti dažnai verčia galingesnės valstybės ir korporacijos, kurios išnaudoja jų resursus. Net jei mums atrodo, kad neįmanoma nieko pakeisti, prisiminkime, kad dovanodami skolą galime atkurti teisingumą. Nors ir kalbėdamas apie kitokį, ne šių laikų kontekstą, Šv. Raštas primena mums: “Jei kas nors iš tavo giminių patektų į skurdą ir taptų tavo išlaikytiniu, turėsi jį paremti. Tegyvena jis su tavimi kaip ateivis ar įnamis.” (Kun 25, 35)

Pasaulyje vyrai, moterys ir vaikai yra priversti palikti savo tėvynę. Jų sunki padėtis yra paskata, stipresnė už bet kokias užtvaras. Turtingos šalys privalo suvokti, kad ir jos turi prisiimti atsakomybę už istorijos žaizdas, sukėlusias masinę migraciją, ypač iš Afrikos ir Vidurio Rytų.

- Svarbu suvokti, kad nors migrantų ir pabėgėlių antplūdis sukelia didelių problemų, tai taip pat gali tapti teigiama galimybe. Tie, kurie beldžiasi į valstybių, turtingesnių nei jų tėvynė, duris, skatina tas šalis gyventi solidarumu. Argi jie nepadedą šalims įgyti naujos energijos? Drauge spręsdamos atsiradusius sunkumus, kuriuos sukėlė migrantų banga, Europos valstybės gali atgaivinti apmirusią dinamiką.
- Mes privalome įveikti svetimšalių ar kultūrų skirtumų baimę. Tokia baimė yra suprantama: tie, kurie geranoriškai padeda priimti migrantus, kartais yra visiškai pavargę. Baimė nesumažės, jei atsiskirsime sienomis, baimė išnyks tada, jei žengsime žingsnį link tų, kurių nepažįstame. Galbūt nereikėtų nepažįstamojo laikyti grėsme mūsų gyvenimo kokybei bei kultūrai, bet priimti kitą kaip tos pačios šeimos narį?

Penktasis pasiūlymas

Gailestingumas visai kūrinijai

Per šešias dienas dirbsi savo darbus, bet septintą dieną turi ilsėtis, idant tavo jautis bei asilas turėtų poilsio. (Iš 23, 12)

Per šešerius metus sėsi savo žemę ir imsi jos derlių, bet septintais metais leisi ją pasilsėti ir pūdyauti. (Iš 23, 10-11)

Kalbant mūsų laikų kalba, Šv. Raštas kviečia mus, kad būtume gailestingi visiems ir viskam, saugotume aplinką, gerbtume visas gyvas būtybes, žemę dirbtume protingai ir apgalvotai. Vienas krikščionis iš Mesopotamijos rašė: "Gailestinga širdis kenčia matydama kūrinijoje net ir menkiausią blogį ar liūdesį."
(Izaokas Sirijietis, VII a.)

Patys vargingiausieji visuomet labiausiai nukenčia nuo ekologinių nelaimių. Klimato kaitos pasekmės jau dabar priverčia daugelį žmonių palikti savo gyvenamąsias vietas.

Žemė priklauso Dievui; žmonės ją gauna tarsi dovaną. Mums tenka milžiniška atsakomybė: rūpintis šia planeta, nešvaistyti jos išteklių. Žemė yra ribota, žmonėms taip pat reikėtų nusibrėžti ribas.

Žemė yra mūsų bendri namai ir šiandien jie kenčia. Nebelieka vietos abejingumui, kai patiriame gaivalines nelaimes, matome, kaip išnyksta rūšys, kyla grėsmė biologinei įvairovei ar naikinami miškai kai kuriuose pasaulio regionuose.

- Kaip galime išreikšti savo solidarumą su visa kūrinija? Priimdami sprendimus, kurie keičia mūsų kasdienį gyvenimą, rimtai apsvarstydami mūsų - vartotojų ar piliečių - veiksmus, sąmoningai pasirinkdami paprastesnį gyvenimo būdą. Sprendimas rinktis paprastesnį gyvenimo būdą gali tapti džiaugsmo šaltiniu. Kai kurie žmonės imasi iniciatyvų, pavyzdžiui pasninkauti kiekvieno mėnesio pirmąją dieną, kad stabdytų klimato kaitą ir siektų teisingumo. Žengti tokius žingsnius, parodydami Dievo gailingumą Žemei – mūsų bendriems namams — nėra tik pasirinkimas; tai yra laimingo gyvenimo Žemėje sąlyga.

*Ateinančiais mėnesiais ruošiamės Taizé interneto svetainėje bei socialiniuose tinkluose paskelbti liudijimus, mintis apie Pasiūlymus 2016-tiesiems. Galite mums parašyti apie savo iniciatyvas adresu **echoes@taize.fr** ir jau dabar palaikyti su ryšius mumis.*



www.taize.fr/news



[/taize.fr](https://www.facebook.com/taize.fr)



[@taize](https://twitter.com/taize) (en) [@taize_fr](https://twitter.com/taize_fr) (fr)

Taizé 2016-taisias

Ištisus metus:

Kiekvieną savaitę, nuo sekmadienio iki sekmadienio, vyks jaunimo susitikimai, kurių metu artinsimės prie tikėjimo šaltinių, gilinsime savo suvokimą apie Dievo gailestingumą ir ieškosime būdų, kaip liudyti šį gailestingumą savo gyvenimu.

Nuo rugpjūčio 28 d. iki rugsėjo 4d.

Savaitė skirta 18-35 metų jaunuoliams, studentams, jauniems darbuotojams, savanoriams ar ieškantiems darbo. Turintys daug bendra – tokia pat gyvenimo situacija ar panaši profesinė patirtis - jie galės susitikti ir tikėjimo šviesoje dalintis mintimis apie savo ateitį.

Bukareštas 2016 m.

Nuo balandžio 28 d. iki gegužės 1 d. brolis Alois su keletu bendruomenės brolių ir 150 jaunuolių iš įvairių šalių keliaus į Bukareštą švęsti Šv. Velykų su Rumunijos krikščionimis ortodoksais (2016 m. Velykas jie švęs mėnesiu vėliau nei Vakarų krikščionių bažnyčia).

Ši piligriminė kelionė tęsia apsilankymų Stambule (2013 m. Trijų karalių šventė), Maskvoje (2011 m. Velykos), Maskvoje, Minske, Kijeve ir Lvove (2015 m. Velykos) tradiciją.

Kotonu 2016 m.

Po susitikimų Johannesburge (1995 m.), Nairobijoje (2008 m.) ir Kigalyje (2012 m.), ketvirtasis tarptautinis Afrikos jaunimo susitikimas vyks Kotonu mieste (Benine) nuo rugpjūčio 31 d. iki rugsėjo 4 d.

Šis naujas Pasitikėjimo piligrimystės Žemėje etapas suburs tūkstančius jaunuolių iš Vakarų Afrikos. Jie turės galimybę padėti vienas kitam neprarasti vilties ir tikėjimo Afrikos ateitimi.

Į šį Susitikimą taip pat pakviesti dalyviai iš kitų Afrikos regionų ar kitų pasaulio šalių, kurie turės galimybę atrasti šį žemyno regioną.

Surengdami Susitikimą Kotonu mieste norime pabrėžti jaunosios Afrikos kartos energiją ir potencialą, vertybes, kuriomis šis jaunas žemynas gali pasidalinti su kitais.

Ryga 2016-2017 m.

39-asis Europos susitikimas vyks 2016 m. gruodžio 28 d. - sausio 1 d. Rygoje, Latvijoje.

Informaciją apie artėjančius susitikimus rasite: www.taize.fr